

DE LEVENDE MUMMIE

(DIE LEBENDE MUMIE)

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS GNANT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LEVENDE MUMMIE - DIE LEBENDE MUMIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS GNANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Driek - waard van een gasterij, waarin hij, gedegradeerd tot pantoffelheld, absoluut niets te vertellen heeft

Cato - zijn tweede vrouw, die zich na hun huwelijk ontpopt heeft tot een echte helleveeg

Filip - zoon van Driek, met een bijzondere passie voor Hilke, hun serveerster, maar zijn plannen met haar gedwarsboomd ziend door zijn stiefmoeder

Hilke - bedoelde serveerster, op haar beurt ook gecharmeerd van Filip, maar Cato eveneens op haar pad vindend

Jans - huishoudster, c.q. kokkin, die men ook geen boezemvriendin van Cato mag noemen

Notaris - maar kennelijk niet fanatiek, anders zou hij immers geen vaste bezoeker van de gasterij kunnen zijn

Bakker - eveneens stamgast, met een voorliefde voor het afsluiten van weddenschappen

Wachtmeester - die zijn job bij de politie zeer ernstig neemt en zo gewetensvol mogelijk tracht te vervullen

Terrie - niets meer en niets minder dan een ordinaire inbreker, aldus trachtend in zijn onderhoud te voorzien

Wout - zijn compaan en eveneens proberend op deze wijze aan een eerlijk stuk brood te komen

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Aan de korte kant links, overwegend vooraan, een klein buffetje, met twee of drie krukjes ervoor. Het buffetje is niet functioneel, dus 'n tap hoeft niet. Tegen de achterwand wel wat flessen en glazen. In dezelfde korte kant links, overwegend achteren, 'n open doorgang. In de korte kant rechts voren 'n raam, waardoor iemand naar binnen en naar buiten kan klimmen. Direct daarnaast 'n deur, die zogenaamd afgesloten kan worden, zijnde de ingang tot de lokaliteit. In de brede achterwand, ongeveer in het midden, 'n deur naar andere vertrekken en eveneens naar buiten. Links daarvan een kast, die afgesloten kan worden en waarin gemakkelijk twee personen passen. De kast moet zo hoog zijn, dat er bovenin nog 'n legplank is, waarop wat flessen drank staan. Tegen de achterwand helemaal rechts 'n hoekbank, die ook nog 'n klein stukje van de korte kant rechts in beslag neemt. Vooral het gedeelte tegen de achterwand moet breed genoeg zijn, om er 'n persoon onder te kunnen verstoppen. De ervoor staande stamtafel mag echter niet die hele breedte beslaan, temeer, daar de persoon onder de bank de gelegenheid moet hebben, enkele personen, die vóór de bank staan, vanuit ligpositie te schoppen. Naast de deur in de achterwand is een lichtsakelaar. Ook moet er 'n telefoon zijn, desnoods op het buffetje. De ruimte is verder aangekleed als 'n ietwat betere gelagkamer, met ook wat beter zitmeubilair. De verder aankleding wordt overgelaten aan de fantasie van de Bühnenbouwer.

EERSTE BEDRIJF

Driek zit met Bakker en de notaris aan de stamtafel, alledrie met 'n biertje voor zich, op tafel ligt 'n pakje speelkaarten.

Bakker: ...Proberen zo vaak je wilt, maar 't lukt je nooit!

Driek: *(slaat met vuist op tafel)* En ik zeg je, dat ik 't wél kan! Zullen we wedden?

Notaris: In deze lokaliteit is het afsluiten van weddenschappen verboden!

Driek: *(cynisch)* Meneer de notaris wordt bedankt voor de informatie!

Notaris: *(spottend)* Graag gedaan en er zijn geen kosten aan verbonden.

Bakker: *(spottend)* Aha, Driek, dan is dus waar wat ik gehoord heb! Men vertelde me, dat je vrouw je notarieel verboden heeft nog langer weddenschappen af te sluiten! *(tot notaris)* Klopt 't dus?

Notaris: Dat valt weliswaar onder m'n zwijgplicht, maar als 't dan toch al in 't hele dorp bekend is... *(haalt schouders op)*

Bakker: Men weet inderdaad te berichten, dat Cato schriftelijk heeft laten vastleggen, niet meer te zullen opkomen voor schulden, ontstaan uit het afsluiten van weddenschappen door *(met hoofdknik op Driek)* haar heer gemaal.

Driek: *(geprikeld)* Nou en? Heeft toch zeker niemand iets mee te maken!

Bakker: *(vrolijk)* Wij, als leden van de stamtafel hier, hebben er wel degelijk iets mee te maken, want door dit verbod wordt ons de kans ontnomen zo voor en na wat aan je weddenschappen te verdienen, hihhi.

Driek: Dan wordt het tijd, dat jij eens 'n weddenschap met "mij" afsluit! Als "ik" er dan wat aan verdient, heeft Cato er mooi niets tegen in te brengen!

Bakker: Mij best! Dan let op. Je sloeg zonet met je vuist op tafel, nietwaar? Wel, en nu durf ik om tien euro met je te wedden, dat, als jij onder de tafel zit, je 't daar geen drie vuistslagen van mij zult uithouden!

Driek: *(meteen)* Aangenomen! *(steekt hand uit)* Hand erop!

Bakker: *(slaat op de hem toegestoken hand)* Zo, en nu onder de tafel met je!

Driek: *(kruipt onder de tafel)* Begin maar!

Bakker: *(tot notaris)* Jij bent, in de kwaliteit van notaris, getuige!

Notaris: Zeker weten!

Bakker: *(gaat in positie staan, roept)* Opgelet, ik begin! *(slaat met vuist*

op tafel) Dat is een!

Cato: (*op via midden*) Zeg, Driek... (*kijkt*) Waar is ie dan? (*Bakker wijst naar onder de tafel, Cora roept*) Hé zeg, heb je nu al zoveel gezopen dat je op klaarlichte dag onder de tafel ligt!

Driek: (*hoofd stukje uitstekend*) Weet je Cato, dat zit zo...

Cato: (*snauwend*) Wat je daar beneden doet, wil ik weten!

Driek: (*vlug*) Schoppen aas is onder de tafel gevallen! (*zoekt ijverig*)

Cato: (*heeft al 'n natte lap van het buffet gehaald, werpt die onder de tafel*) Kun je ook meteen even onder de tafel vegen!

Driek: (*grijpt de lap, ijverig*) Als jij denkt dat het nodig is, Cato, zeker, graag! (*hanteert de lap ijverig en komt ermee aan de voeten van Bakker*)

Bakker: (*schreeuwt*) Hé zeg, m'n nieuwe broek! Komt pas uit de stomerij man!

Notaris: (*onder tafel kijkend*) En mijn schoenen hoeven ook niet gepoetst te worden!

Cato: (*roept*) Zo is 't wel genoeg! Kom er maar onderuit en ga 'n krat Spa rood uit de kelder halen!

Driek: (*wil onder de tafel uitkomen en stoot daarbij z'n hoofd*) Auwa, m'n kop!

Cato: (*spottend*) Wat had je daarboven dan anders willen stoten? Je platvoeten soms?

Driek: (*deels vanonder de tafel, z'n hoofd wrijvend*) Auwa zeg!

Cato: (*bevelend*) Eenmaal auwa is genoeg! Begrepen?

Driek: (*grijpt naar z'n rug*) Owee, nu is 't me ook nog in de rug geschoten! (*jammerend*) Vlug, haal me 'n Franse brandewijn!

Cato: (*onder het afgaan via midden, honend*) Je denkt toch zeker niet, dat ik je daar onder de tafel ga inwrijven! Zul je toch eerst even moeten opstaan!

Driek: (*jammerend*) Als ik 't maar kon! (*weet dat ze weg is, nu weer normaal tot Bakker*) Allé man, ga door!

Bakker: (*slaat met vuist op tafel*) Dat is twee!

Driek: (*na korte pauze, vanonder tafel*) Vlug, ga verder, voordat Cato terugkomt!

Bakker: (*onnozel*) Waarmee moet ik verder gaan?

Driek: (*roept*) Je moet nog 'n derde keer op de tafel slaan!

Bakker: (*onnozel*) Nog 'n derde maal, bedoel je?

Driek: Jazeker man! Wat anders?

Bakker: (*rustig*) Dat komt nog wel eens 'n keer, jongen.

Driek: (*wanhopig*) Maar wanneer dan?

Bakker: (*vrolijk*) We zullen wel zien. Misschien tegen de Pinksteren of zo.

Driek: (*kwaad onder de tafel uit*) Hé zeg, dat is je reinste bedrog! (*tot notaris*) Daarmee kan ik toch voor 't gerecht gaan, of niet soms?

Notaris: Denk 't niet, want er werd vantevoren niet vastgelegd met welke tussenpozen de slagen elkaar moesten opvolgen.

Bakker: (*hand ophoudend*) Mag ik even beuren? Tien euro!

Driek: (*kwaad*) Jij achterbakse halsafsnijder!

Bakker: Kom man, betaal, voordat Cato terugkomt!

Driek: (*geeft het geld*) Ik krijg je nog wel, makker. Daar kun je donder op zeggen!

Cato: (*op via midden met 'n fles*) Hier, met slaolie gaat 't net zo goed!

Driek: (*wegwenkend*) Niet meer nodig. De zenuw is weer losgeschoten.

Cato: (*honend*) Jeetje zeg, dat is vlug gegaan. Lijkt wel op 'n mirakel!

Bakker: (*vrolijk*) Je man is ook 'n mirakelse vent, Cora! (*slaat Driek op z'n schouder*) Nietwaar Driek?

Driek: (*schreeuwt*) Auwa! M'n rug!

Cato: (*bits*) Als je maar niet vergeet, dat er nog 'n hoop werk op je wacht!

Driek: Kan ik helemaal niet vergeten, omdat een zenuwslopend element me voortdurend aan m'n plichten pleegt te herinneren!

Cato: (*bits*) En wat moet ik me bij die nieuwerwetse onzin voorstellen?

Driek: (*ironisch*) Jezelf, maar dan wel in ouderwetse uitvoering! (*grijpt weer naar z'n rug*) Maar tillen kan ik onder deze omstandigheden niets! Moet zoonlief maar inspringen.

Cato: Filip is naar de markt!

Driek: Moeten de Spaklanten maar zolang bier drinken, totdat iemand 'n krat uit de kelder haalt.

Cato: (*resoluut*) Wat hier gedronken wordt, bepaal ik! Begrepen?

Driek: (*af midden, honend*) Dat moet je dan maar als reclameslogan boven de deur hangen!

Bakker: (*af via rechts, tot Cato*) En jouw smaak kennende, ga ik nu toch maar liever.

Cato: Zegt u eens, meneer de notaris, was hier soms weer iets van 'n weddenschap aan de gang?

Notaris: Niet dat ik weet. Hoezo?

Cato: Omdat ik dat van die onder de tafel gevallen schoppen aas niet geloof!

Notaris: Wat u wel of niet wilt geloven, is uw zaak en niet de mijne.

Cato: (*indringend*) Eén ding kan ik u wel vertellen! Als ik mocht ontdekken dat u, waar het betreft dat idiote wedden van mijn man, met hem onder een hoedje speelt, neem ik in plaats van u een andere academisch misvormde! Er zijn er genoeg van uw soort, die

aan de stommiteit van anderen hun geld verdienen! 't Is maar dat u het weet!

Notaris: U hoeft zich geen zorgen te maken, m'n beste mevrouw Zwaardmaker. Ik weet heel precies wat ik aan m'n goede naam verplicht ben. En voor de rest laat ik me altijd leiden door het gezegde: dienst is dienst en bier is bier!

Cato: (*bits*) Wil ik alleen maar hopen, dat u deze twee dingen, waar het mijn man betreft, uit elkaar weet te houden.

Notaris: (*terwijl hij rechts afgaat*) Nogmaals, maakt u zich alstublieft geen zorgen. (*knikt spottend*) En de groetjes aan uw heer gemaal!

Cato: (*woedend tegen de gesloten deur*) Die heer gemaal zal ik wel eens aan z'n verstand brengen, waar hij zich voortaan aan te houden heeft! Die moet niet denken dat hij mij...

Jans: (*opgewonden op van links*) Neem me niet kwalijk zeg, maar nu zou ik van jou toch wel eens willen weten, wie hier voortaan de tafels moet dekken en de gasten bedienen!

Cato: Stomme vraag Hilke natuurlijk, onze serveerster!

Jans: Dat had je gedacht, ja. Maar Hilke is doende haar spullen bij elkaar te pakken!

Cato: (*verwonderd*) Wat zeg je?

Jans: Onze serveerster is doende haar hele hebben en houden in een koffer te stouwen!

Cato: (*verbolgen*) En dat hoor ik nu eerst?

Jans: Ik weet 't zelf nog maar pas. Ofschoon ik eigenlijk al had moeten weten dat er wat aan de hand was, toen Filip voorheen de trap kwam afrennen.

Cato: (*scherp*) Van Hilke d'r kamer?

Jans: Natuurlijk! Waar vandaan anders?

Cato: (*woest*) Was hij dan soms de hele nacht bij d'r?

Jans: Nee, geslapen heeft hij in z'n eigen bed.

Cato: (*argwanend*) En hoe kun jij dat dan weten?

Jans: Omdat ik 'm tot op m'n kamer heb horen snurken!

Cato: En verder?

Jans: Ik ga 'n poosje later naar d'r toe, om te kijken of ze toevallig wat zwart naaigaren voor me had en zie dan, dat ze haar koffer pakt.

Cato: (*kort*) Het beste dat ze had kunnen doen.

Jans: (*verrast*) Ja maar...

Cato: (*kort*) Blij toe, dat 't zo gekomen is! Ik was dat gedoe tussen die twee meer dan zat! (*kwaad*) Die meid liep er allang op te azen mij van m'n plaats te verdringen!

Jans: Maar ze pasten wel bij elkaar, die twee.

Cato: (*wegwenkend*) Heb jij toch totaal geen kijk op! Zie liever dat je

in de keuken en aan je werk komt!

Jans: En wie moet dan 't werk van Hilke doen?

Cato: (*bits*) Hoef jij je toch zeker geen zorgen over te maken!

Jans: Als ik daar ook nog 'n deel van op m'n dak krijg, is 't mij wel goed! Ik blijf hier niet in m'n eentje het vuile werk opknappen! Zodra er 'n nieuwe serveerster komt...

Cato: (*haar wegwenkend*) 'n Nieuwe komt me niet meer in 't huis! Uiteindelijk ben ik er ook nog!

Jans: (*af via links, schamper*) Dat zullen de gasten geweldig vinden! (*direct daarna Hilke op via midden, gereed om te vertrekken, maar zonder koffer*)

Cato: (*brutaal*) Voor alle duidelijkheid, tegenhouden zal ik je echt niet!

Hilke: (*spottend*) Zou u ook beslist niet gelukt zijn.

Cato: (*bits*) Jou werkzaamheden kan ik er best zelf bijnemen! Ben al veel te blij, dat Filip z'n verstand heeft gebruikt.

Hilke: Diegene die z'n verstand heeft gebruikt, was ik!

Cato: Mij best. En nu wil je dus op stel en sprong weg?

Hilke: Hoe eerder, hoe liever!

Cato: Goed. Zij, die haast hebben, mag men niet ophouden. Je getuigschrift en wat je nog tegoed mocht hebben aan loon, zal ik je nasturen, zodra ik je nieuwe adres heb.

Hilke: (*terwijl ze gaat zitten*) Is dat dus ook geregeld! En nu wil ik 'n kop koffie!

Cato: (*perplex*) Wat?

Hilke: 'n Kop koffie! Is dat nou zo moeilijk? Maar wel 'n goeie en niet zulk afwaswater als de klanten hier tegenwoordig voorgezet krijgen!

Cato: (*woedend*) Zeg, heb jij soms de houtworm in je kop? Je denkt toch zeker niet, dat ik je dienstbode ben?

Hilke: O nee, maar in de kwaliteit van serveerster bent u toch min of meer verplicht de bestelling van 'n gast op te nemen, tenminste, als u daarvoor capabel bent.

Cato: (*staat zich te verbijten, slikt eens, dan, spottend*) En, wat wenst de dame?

Hilke: Zei ik toch al: een lekkere bak en met verse melk!

Cato: (*trots af*) Alstublieft mevrouw, wordt aan gewerkt.

Hilke: (*roept haar na*) De verse staat naast het espresso-apparaat! (*bekijkt de tafel*) Hoe dat kleed eruit ziet! (*hoofdschuddend*) Een regelrecht schandaal!

Cato: (*in doorgang links, spottend*) Wenst de dame mogelijk nog iets extra's? 'n Stukje cake misschien? Vers uit de oven!

Hilke: Nee, liever niet! Deze gasterij staat er weliswaar om bekend, dat haar deegwaren steeds vers uit de oven komen, maar op het

moment van serveren is dat dan doorgaans wel altijd acht tot tien dagen geleden. Niettemin, als u zich verdienstelijk wilt maken: de asbak moet hoognodig leeggemaakt worden en ook het kleed is aan vervanging toe, want daar zitten nog de goulashvlekken van verleden zondag op.

Cato: (*spottend*) Weet u, de serveerster, die we tot nu toe gehad hebben, was er eentje van het merk vetzak. (*weer af*) Ik ben blij, dat ze vertrokken is.

Hilke: (*in zichzelf*) Stel je voor, dat ik die als schoonmoeder gekregen zou hebben! Van haar zure oprispingen zou je 'n hele azijnfabriek draaiende kunnen houden.

Cato: (*op van links, met kop koffie*) Zo, kijkt u eens, mevrouw! (*zet koffie voor Hilke neer*)

Hilke: (*bekijkt het kopje, schuift het terug*) Er is 'n stuk uit de rand. Ik wil niet 't gevaar lopen er m'n lippen aan te snijden.

Cato: (*geprikeld*) Dan drinkt u maar van de andere kant. Dat zei de serveerster, die we tot nu toe gehad hebben, ook altijd tegen de gasten

Hilke: (*ironisch*) Compliment zeg! Had nooit gedacht, dat u in staat zou zijn zich opeens zoveel te kunnen herinneren.

Cato: (*kwaad*) Weet je wat jij me kunt? Je kunt me de rug op!

Hilke: (*spottend*) Breed genoeg is ie ervoor.

Cato: (*hooghartig af via links*) Ga jij je nieuwe werkgeefster maar op de zenuwen werken! Bij mij lukt je dat niet!

Driek: (*op via midden, verwonderd*) Hilke? Wat is met jou?

Hilke: Ik ben hier in de kwaliteit van gaste en wil m'n beklag doen over de waardin.

Driek: (*met vinger in z'n oor het oor vet losschuddend*) Wát wil je?

Hilke: Naar wat ik wil, is me hier nooit gevraagd geworden. En nu wil ik weg!

Driek: Ruzie gehad met Filip soms?

Hilke: Nee, geen ruzie. Maar ik heb 'n punt gezet achter een uitzichtsloze affaire.

Driek: Maar ik heb daar toch zeker geen schuld aan, nietwaar?

Hilke: Dat is een uitvlucht, geboren uit het feit, dat u bij uw vrouw niets hebt in te brengen. En zij is schijnbaar vergeten, waar ze vandaan komt!

Driek: Dat is waar kind... (*triest*) Jammer, dat je m'n eerste vrouw niet gekend hebt! Dat was 'n schat van 'n mens! Maar deze...!

Hilke: En het ergste is nog, dat u en uw zoon zich zomaar alles van haar laten welgevalen, zonder ook maar 't geringste verzet.

Driek: En jij denkt, dat weglopen de beste oplossing is?

Hilke: Mij schiet niets beters te binnen!

Driek: Dan moet ik nog eens met Filip praten.

Hilke: Dat heb ik al gedaan.

Driek: En, wat zei hij?

Hilke: Hij sloeg de deur achter zich dicht en dat was alles!

Driek: Als ik wist, dat het bij die prent, waarmee ik nu zit opgescheept, iets zou helpen, sloeg ik alle deuren in huis zo hard dicht, dat ze uit hun hengsels vlogen!

Hilke: (*spottend*) Als men iemand, die het verdient, z'n mening recht in het gezicht durft te zeggen, hoeft men geen deuren te mishandelen.

Driek: (*somber*) Je hebt natuurlijk gelijk, maar vanaf het moment, dat ik, na de dood van m'n eerste vrouw, met dit canaille getrouwd ben, heb ik geen kans meer gekregen om iets te zeggen.

Hilke: (*legt geld op tafel*) Hier, dat is voor de koffie.

Driek: (*triest*) Ben je werkelijk van plan om echt te gaan?

Hilke: Ben nooit ergens zo zeker van geweest. En zeg maar tegen uw vrouw, dat haar koffie me niet meer waard is. (*afgaand via rechts*) M'n koffer laat ik een dezer dagen wel door m'n broer afhalen.

Driek: (*haar naroevend*) Laat in elk geval nog eens wat van je horen en vooral waar we je kunnen vinden.

Hilke: (*nog in de deur*) Vraag me af, waarvoor dat goed zou zijn. (*af*)

Cato: (*op van links*) Ah, is de dame al vertrokken?

Driek: (*doelt op tafel*) Daar ligt het geld voor de koffie. Meer was hij niet waard, zei ze.

Cato: En dat heb jij zomaar geaccepteerd?

Driek: (*gemelijk*) Hoe me teweer te stellen tegen onwillige mensen, heb ik inmiddels verlerd.

Cato: (*neemt het geld, kwaad*) Is dat alles? (*honend*) Nou ja, veel meer was zijzelf ook niet waard.

Driek: Dat zou ik maar niet aan Filip vertellen.

Cato: (*met geld achter het buffet*) Die mag wel 'n vaderons bidden, dat hij van d'r af is.

Driek: Misschien zullen we ooit nog wel eens blij zijn, als hij naar huis zou komen met eentje als Hilke.

Cato: (*honend*) O ja, jij kunt 't immers weten!

Driek: (*al in doorgang links*) Precies! Ik heb me immers al eens in de vingers gesneden, toen ik jou nam! (*ziet Cato naar iets grijpen, vlucht af, Cato werpt met een opeen gefrommelde natte lap en treft de net op dat moment opkomende Jans*)

Jans: (*geschrokken*) Hallo zeg, ben je nu helemaal van Lotje getikt?

Cato: (*heftig*) Pardon! Wat sla jij voor 'n toon tegen me aan?

Jans: De toon, die iemand toevallig te binnen schiet, als hij 'n natte lap in 't gezicht krijgt! *(legt de lap weer op het buffet)*

Cato: Die was niet voor jou bestemd!

Jans: Dat had er nog moeten bijkomen ook! Maar eh, kun je me ook vertellen wat er voor vandaag op 't menu staat?

Cato: *(geprikeld)* Weet ik veel! Daarvoor moet je bij... *(stokt)*

Jans: *(aanvullend, droog)* ...Hilke zijn, maar die is er nu immers niet meer.

Cato: Dan wordt dat gekookt, wat acht dagen geleden op de kaart stond!

Jans: Jammer, dat dat geen goulash was. Die is ook na achtmaal opwarmen nog best te eten.

Cato: Dat brutaal mondwerk zal je nog wel eens vergaan!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto